

stændigheder maatte fordre det," og „naar Klagen tages tilfølgel", da er det sidste utvivlsomt at foretrække; men det forekommer mig dog, at man ikke kan overse de Betænkkeligheder, som ere blevne fremhævede af Forslagsstilleren (C. N. Peterfen) af det eller af disse Forslag imod, at Klagen kan angaa flere Personer, og det altsaa kunde indtræde, at den kun for en Deel toges tilfølgel. Jeg skal derfor tillade mig at henvende mig til de Herrer Forslagsstillere, om det ikke kunde være hensigtsmæssigt til 3die Behandling blot at forandre Ordet „naar" til „forfaavidt", saaledes at det kommer til at hedde: „forfaavidt Klagen tages tilfølgel." Forfaavidt de Herrer ere enige med mig heri, ville de til 3die Behandling kunne fremkomme med Forslag i saa Henseende.

Alberti: Dersom Forslaget modificeredes saaledes, som den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds (C. N. Peterfen) har foreslaaet i sit tredie Ændringsforslag, saa befrygter jeg meget, at denne Lov vilde tabe den Virkning, som det er tilfjet at give den. Jeg troer ikke, at der kan vides noget Bestemt om, hvad der skal forstaaes ved „særegne Omstændigheder"; det vilde omtrent blive det Samme, som naar Retterne eller Overautoriteterne begrundede deres Resolutioner paa „efter Omstændighederne". Jeg troer derfor, at Tillæget af Ordet „særegne" i Virkeligheden er aldeles betydningløst. Dersom den ærede Forslagsstiller havde stillet sit Forslag saaledes, at det blev paalagt den Autoritet, som afgjorde en Klage uden at oppebie Klagerens Yttringer derover, at angive, hvori de „særegne" Omstændigheder bestode, som havde foranlediget den dertil, saa vilde dette Forslag til en Indskrænkning i Lovforslaget være kommet noget i Harmonie med det forrige Lovforslag, vi have behandlet, om Ansøgninger; men i den ærede Rigsdagsmands Forslag indeholdes der Intet i denne Retning. Naar man erindrer de meget strenge Bestemmelser, som vor Lovgivning indeholder angaaende Klagers Forfættelse, og hvorledes der er sat Straf baade med Hensyn til urigtige Anbringender

i Klager og med Hensyn til Forfættelsesmaaden i det Hele, og naar man husker paa, at denne Lovgivning bliver staaende ved Siden af denne Lov, saa forekommer det mig, at der er al Anledning til ikke ved en ubestemt Modification at indskrænke Klagerens Afgang til at reise sin Klage for de Indvendinger, som maatte være fremkomne mod den: de indhentede Erklæringer; thi det er jo egentligt det, som Lovven tilfjet, at Klageren skal gives Anledning til at faae Sagen oplyst, saaledes som den stiller sig for ham, og at han ikke skal være voldgiven, hvad den ærede Rigsdagsmand fra Grenaa (Bloch) talte om, en skjult Fremgangsmaade. Det er det, som skal opnaaes ved Loven; men det er netop det, som kan omgaaes ved Antagelsen af det Ændringsforslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds (C. N. Peterfen). Man skal ogsaa, forinden man stemmer for dette Ændringsforslag, huske paa, at det ikke alene er den vedkommende Minister, som skal tage de her omhandlede Resolutioner, men ogsaa Dyrighedspersoner, baade den over- og underordnede Dyrighed; og der kan jo dog derfor tænkes saadanne Tilfælde, hvor slige Resolutioner ikke kunne forudsættes at have nogen paalidelig Grundvold. Jeg troer heller ikke, at det kan gjøre videre, at Klagen noget opholdes eller at den angaaer flere Personer; thi dersom den er rettet mod flere, saa maa det forudsættes, at der findes en større Mislighed Sted, end naar den er rettet mod en Enkelt; men hvorfor skal en Mand, naar han finder sig foranlediget til at klage over flere, til at paastaae, at der er begaaet Ubilligheder eller Uretfærdighed af flere, ikke have Afgang til ogsaa da at udtale sig? Han risikerer jo meget mere personlig ved at optræde som Anklager mod flere, end ved at optræde mod en Enkelt. Det Ophold, som en Indhentelse af Klagerens Erklæring medfører, anseer jeg som sagt for en Bagatel. Det hele Erklæringsvæsen drives jo til en saadan Dyrighed, at man fra Ministerierne udsender de alleruffydligste Ting til Over- og Underdyrighedspersonernes Erklæring. Naar man f. Ex. i Justitsministeriet vil have Confirmation paa et Testamente,